

Logodna și căsătoria credincioșilor în lumina Cuvântului lui Dumnezeu

Un rezumat dintr-un studiu de Georg von Viebahn, general-locotenent z. D. în "Schwert und Schild", caietul nr.2, 1909

Îngrijind de ceea ce este bine înaintea tuturor oamenilor (Romani 12.17)

În ultimii ani au apărut tot mai multe cazuri, în care credincioșii, fără să țină seama de condițiile biblice necesare pentru o legătură după voia lui Dumnezeu, au acceptat o logodnă pe care la scurt timp au desfăcut-o. Cauza unui astfel de fenomen trist al decăderii nu este întotdeauna o încăpățănare conștientă; deseori, și lipsa de învățatură și cunoștință în ce privește principiile divine a condus la legături făcute în grabă. Logodna, care este un pas hotărâtor pentru viața și mărturia creștinilor și care trebuie să ducă, după voia lui Dumnezeu, cât mai curând la o legătură de căsătorie, trebuie apreciată și făcută **numai** în lumina Cuvântului lui Dumnezeu.

Va fi, desigur, pentru mulți credincioși, mai ales pentru cei tineri, de folos, dacă în cele ce urmează le vor fi prezentate gândurile pe care le-a scris în legătură cu acest subiect, pe baza Cuvântului lui Dumnezeu, un slujitor al Domnului, Georg von Viebahn, plecat deja de mult timp la El, după o viață binecuvântată și plină de experiențe.

1. Cea mai importantă hotărâre în viața pe pământ

Nici o altă legătură din viață nu acționează atât de puternic asupra configurației vieții interioare și exterioare, ca legătura dintre doi oameni în logodnă și căsătorie. Doi oameni sunt uniți devenind o personalitate; fiecare acționează neconținut, pentru toată viața, asupra celuilalt. Există o lege în domeniul spiritului, și anume: *ceea ce contemplă inima și ochiul, acționează asupra configurației propriei personalități*. De aceea Scriptura cuprinde secretul sfințirii în cuvintele: „Iar noi toți, privind ca într-o oglindă, cu fața descoperită, gloria Domnului, suntem transformați în același chip, din glorie în glorie, prin Duhul Domnului“ (2 Corinteni 3.18). Duhul fiecărui om acționează asupra mediului său. Aceasta este o realitate de o însemnătate generală. Cine intră într-o casă, într-un anumit cerc, aduce cu sine duhul său. Fiecare prieten, fiecare oaspete, fiecare coleg de muncă acționează asupra mediului său. *Dar nimeni nu acționează așa de puternic, așa de durabil, așa de hotărâtor ca soția asupra soțului, ca soțul asupra soției*. Indiferent cine sunt acești doi oameni, ei ori se promovează unul pe altul pe cale, ori se împiedică; s-ar putea să fie o viață în direcția spre Dumnezeu sau una departe de Dumnezeu, o viață condusă spre lumină sau spre întuneric.

Când s-a întors la Dumnezeu, un om credincios i-a predat Domnului Isus conducerea vieții sale, voința sa. A realiza acest lucru în viața de toate zilele înseamnă sfințire. Fiecare credincios este răspunzător, ca această hotărâre să devină realitate în toate problemele mici sau mari. Dar chiar și atunci când împlinește în mod defectuos această hotărâre, totuși un lucru rămâne cert, și anume cel credincios s-a încredințat Domnului și a mărturisit: *Isus este Domnul meu*, eu nu îmi mai aparțin. Nu voia mea, ci Isus trebuie să domnească în viața mea. Pe baza acestei capitulări a inimii și a voinței, Isus Păstorul Își va lua răspunderea să îngrijească de toate, dacă oița Îl ascultă. De aici rezultă că cea mai importantă legătură din viața pământească a unui credincios, dacă dorește să fie binecuvântată, are voie să fie făcută numai cu convingerea deplină și clară că *Domnul dorește această legătură*. Altfel, *credinciosul se desprinde de sub conducerea Domnului său*. El pășește pe un drum al voinței sale proprii, pe care va trebui să culeagă roade amare. Domnul Și-a asumat răspunderea pentru ai Săi să le netezească drumul prin toată viața pe acest pământ, să-i păzească, să îngrijească de ei. Este

clar că El poartă de grijă în privința acestei hotărâri importante în modul cel mai fidel pentru fiecare copil umil și dependent de Dumnezeu. Domnul dă la timpul Său certitudine nu numai asupra faptului **că** El dorește o căsătorie și o aprobă, ci și **cu cine** și **când** o dorește El. De această hotărâre depinde dacă viața de pe pământ a unui copil al lui Dumnezeu aduce roadele dorite de Dumnezeu sau nu, dacă această casă întemeiată va fi o mărturie pentru Isus sau nu, dacă copiii vor fi crescuți pentru Domnul sau pentru lume.

Avem în viața copiilor lui Dumnezeu multe experiențe minunate, cum a condus Domnul drumurile lor Săi atât de minunate, încât El le-a dăruit o **certitudine deplină** în această privință celor pe care i-a pregătit unul pentru altul. Pentru acest lucru se cere o așteptare liniștită a ceasului lui Dumnezeu.

Mai trebuie menționat ceva, și anume: credința comună, nașterea adevărată din nou nu ar fi în nici un caz suficientă pentru a putea spune că Dumnezeu a hotărât doi oameni unul pentru altul pentru căsătorie. Și credincioșii pot, prin particularitățile caracterului și ființei lor, să-și provoace unii altora multă suferință, pot să se facă unii pe alții nefericiți. La aceasta se adaugă faptul că noi nu putem cuprinde cu vederea viitorul cu tot ceea ce aduce el. Numai Dumnezeu știe dacă drumul va trece prin zile de sănătate sau de boală, de bunăstare sau de sărăcie. Și totuși, viitorul a doi oameni se află inclus în această hotărâre irevocabilă. Logodna așază întreaga configurație a vieții viitoare a acestor doi oameni într-o anumită direcție, pe care numai Dumnezeu o știe.

Hotărârea cea mai importantă din viață - logodna și căsătoria - trebuie, dacă această hotărâre este pusă în mâna lui Dumnezeu, să aducă cea mai mare binecuvântare în această viață pământească a copiilor lui Dumnezeu; în același timp, ei trebuie să se întărească unul pe altul pentru viața lor interioară, trebuie să se încurajeze și să se îndemne unul pe altul.

Întrebarea, dacă viața ta ajunge la ținta deplină a gândurilor divine de binecuvântare, dacă rodul pentru veșnicie dorit de Dumnezeu va ajunge în hambarele cerești, nu este prin nici o altă hotărâre mai puternic influențată ca prin aceasta: *dacă logodna și căsătoria ta este o împlinire a voii lui Dumnezeu, a unui plan divin*. Dacă această întrebare este confirmată de amândouă părțile în certitudinea credinței, atunci Dumnezeu își asumă răspunderea, ca prin toate zilele însoțite sau ploioase ale acestei vieți pe pământ să netezească drumul sub binecuvântări dumnezeiești spre slava Sa.

Atunci drumul merge în sus, spre slavă. Acești doi oameni vor fi unul pentru altul cel mai mare ajutor și cea mai mare binecuvântare. Dumnezeu i-a unit - Dumnezeu îi va ocroti și în unitatea credinței, a dragostei, a speranței.

2. Înaintea unei logodne trebuie să existe certitudine că cealaltă parte este creștin/ă

Un copil al lui Dumnezeu trebuie să se căsătorească numai cu un copil al lui Dumnezeu, despre care știe sigur *că este o persoană devotată pe deplin Domnului, care trăiește cu adevărat pentru Isus și care și-a supus viața sa Cuvântului și voii lui Dumnezeu*. Nu este bine să te bizui în această privință pe faptul că acea persoană vine regulat la adunările credincioșilor. Chiar dacă cineva vorbește limba Canaanului printre copiii lui Dumnezeu, iar alții consideră că este credincios, acest lucru nu este o garanție. Poate să fie foarte multă amăgire. Întrebarea se pune altfel: **Este acest om cu adevărat un credincios / o credincioasă? Este evidentă o ruptură cu poftele și cu plăcerile, cu felul de a fi al lumii și cu dorința de a plăcea lumii?** Care sunt prietenii și prietenele sale cele mai apropiate? Există dorința și bucuria de a sluji în lucrarea Domnului? Cunoaște și iubește el/ea cu adevărat Biblia și o recunoaște ca fiind Cuvântul intangibil al lui Dumnezeu, căruia vrea să-și supună viața sa? Domnul va da acolo unde se cere un răspuns serios la aceste întrebări, un răspuns clar.

Acolo unde este aprinsă de Dumnezeu o lumină, acolo este o strălucire clară. Unde este trăită o viață cu adevărat pentru Domnul, acest lucru iese în relief, atât prin opoziția lumii, cât și prin conturarea însăși a personalității.

Cuvintele evlavioase, fără o despărțire de felul de a fi al lumii, nu au nici o valoare. Un necredincios, care urmărește o logodnă cu un copil al lui Dumnezeu, preia repede aparența că este un creștin adevărat. Acest lucru se întâmplă mai ales când un tânăr dorește să se

căsătorească cu o fată credincioasă, despre care știe că nu își va da mâna unui necredincios. În astfel de cazuri este jucat, conștient sau inconștient, teatru. El se declară a fi credincios, merge la adunare, se abonează la reviste creștine ș.a.m.d.

Aici trebuie constatat un fapt empiric extrem de important pentru copiii lui Dumnezeu, care este confirmat în 99 de cazuri din 100: **Proape fiecare pocăință, care este strâns legată cu o logodnă intenționată, este falsă.** Nu se poate avertiza destul de mult pentru a nu da crezare unei astfel de aparențe. Lumea spune: Nu te încrede în oricine! - acest proverb se potrivește perfect aici. În astfel de cazuri, partea credincioasă poate fi doar sfătuită: așteaptă un răstimp de 2-3 ani să vezi dacă această pocăință se adevărește ca fiind adevărată. Înainte de a trece termenul de încercare, nu da crezare oricui. 5-6 luni nu sunt suficiente pentru verificare.

Un tânăr care cere o fată în căsătorie, se arată altfel decât acela care după aceea are fata; iar după nuntă este cu totul altfel. În Mecklenburg există un proverb: „Așteaptă numai, după nuntă va fi altfel!“ Foarte multe tinere creștine, care s-au lăsat înșelate de o aparență evlavioasă, au trebuit să recunoască îndurerate după nuntă că viața lor era legată de a unui om necredincios.

De obicei, deja din timpul logodnei se ridică teama că mirele nu este cu adevărat credincios. Dar ce trebuie făcut? **Ei sunt legați prin consimțământ în fața lui Dumnezeu,** și astfel sunt de acord, chiar dacă cu inima grea, și părinții miresei, și mireasa, cu căsătoria. Se crede că nu este permis să se acționeze altfel din cauza cuvântului dat. Dar înainte de nuntă mai este timp pentru a scăpa de pericolul amenințător. De îndată ce mireasa și părinții acesteia se îndoiesc de pocăința adevărată a mirelui, trebuie spus tânărului: Logodna este încheiată pe baza mărturiei tale că ești cu adevărat întors la Dumnezeu, că aparții lui Isus. Noi ne temem că te-ai înșelat pe tine însuși și pe noi. *Din cauza consimțământului dat în fața lui Dumnezeu, noi păstrăm logodna în credincioșie. Dar nunta trebuie amânată până când vom avea deplina încredințare că tu ești cu adevărat un creștin născut din nou și aparții cu inima și viața ta Domnului.* Urmarea unei astfel de declarații sincere și rugăciunile în legătură cu aceasta va fi ori că tânărul se va pocăi cu adevărat, ori va desface logodna. La fel se poate întâmpla și între un tânăr credincios și o fată necredincioasă, care de dragul logodnei se pocăiește aparent. Totuși, ultimul caz este mult mai rar decât primul.

3. Condițiile biblice preliminare pentru o logodnă, respectiv căsătorie dorită de Dumnezeu

„Dacă nu zidește Domnul casa, în zadar lucrează cei care o zidesc“ (Psalm 127.1). Întemeierea unei case trebuie deci să fie **lucrarea lui Dumnezeu.** Logodna este piatra de temelie. *Când este o logodnă dorită de Dumnezeu și cum trebuie făcută o logodnă dorită de Dumnezeu? De ce condiții preliminare depinde ea?*

1. „Ascultă pe tatăl tău care te-a născut și nu disprețui pe mama ta, când este în vârstă“ (a se citi Proverbe 23.22-25). **Cea mai importantă hotărâre din viață are nevoie de consimțământul binecuvântat din partea tatălui și a mamei.** Cine pretinde pentru soția sa un loc ca fiică în casa sa părintească, și cine vrea să ia un loc ca fiu în casa părintească a soției sale, este prin aceasta obligat, înainte de a pune întrebarea hotărâtoare fetei alese, să fie sigur de consimțământul tatălui și a mamei de amândouă părțile. „Onorează pe tatăl tău și pe mama ta, ca să-ți fie bine și să trăiești mulți ani pe pământ“ (Efeseni 6.2-3). O fiică nu poate hotărâ asupra viitorului ei, până nu va avea consimțământul părinților ei. **Deci, conform ordinii divine, prima întrebare pentru cererea unei fete în căsătorie trebuie pusă părinților acesteia. În lume se întâmplă invers.** Un băiat face unei fete o declarație de dragoste sau o cerere în căsătorie la un bal sau într-o excursie. Lumea consideră că este corect și normal ca cei doi tineri, care se iubesc, să fie mai întâi între ei una. Ei gândesc că apoi este destul timp pentru a cere consimțământul părinților pentru un lucru care este făcut deja. În adevăr, în astfel de cazuri decizia părinților este înlăturată. Totuși, acest lucru este împotriva ordinii divine, este o desconsiderare gravă a cinstei care li se cuvine părinților. Un credincios nu trebuie să acționeze așa. El diminuează astfel binecuvântarea, bucuria și pacea. El duce fata pe care o iubește în pericolul de a acționa împotriva lui Dumnezeu și îi împovărează conștiința. În astfel

de cazuri, primul pas la construcția casei este amestecat cu păcat. Nu se poate spune câtă binecuvântare este pierdută din nesocotință și câtă nenorocire este recoltată prin astfel de pași încăpățânați. Promisiunile lui Dumnezeu sunt lucruri reale, realități. Dacă dorești să ai o căsnicie binecuvântată, o casă în care să domnească pacea, **atunci cinstește pe tatăl tău și pe mama ta**, fă-o, cât timp mai sunt pe pământ, supune-te sfaturilor lor pentru fiecare hotărâre decisivă din viața ta.

Dacă există din partea celor două părți consimțământul, dacă există binecuvântarea din partea tatălui și a mamei, atunci prima condiție preliminară divină pentru o logodnă dorită de Dumnezeu este îndeplinită. Aceasta este cu atât mai importantă, cu cât dragostea și experiența părinților văd cu mult mai departe decât este influențată privirea copiilor de simpatia personală. Pericolele și obiecțiile pe care tinerii nu le iau în seamă, dragostea părinților le văd. Dacă întreb *mai întâi* părinții, înainte de a observa ceva fata sau alți oameni, atunci ești liber să le urmezi sfatul. Dar dacă ai vorbit deja cu fata sau i-ai făcut în alt mod cunoscut intențiile tale, atunci ești deja legat.

2. Sănătatea trupească este o condiție preliminară pentru o logodnă dorită de Dumnezeu. Credincioșii nu pot să-și asume răspunderea să împovăreze viața unui om iubit, pentru un timp nelimitat, cu îngrijirea unui soț bolnav sau a unei soții bolnave. Copii sănătoși sunt de așteptat numai din părinți sănătoși. Nu este după voia lui Dumnezeu să se încheie o căsătorie, căreia foarte probabil îi vor fi refuzați copii sănătoși. Tinerii trec cu vederea ce înseamnă pentru o femeie să fie legată pentru o viață întreagă de un bărbat bolnav, precum și invers. Un bărbat bolnav nu poate fi pentru soția și casa lui ceea ce trebuie să fie după gândurile lui Dumnezeu, și tot așa de puțin o soție bolnavă pentru soțul și casa ei.

Este cu totul altceva când Dumnezeu trimite în căsnicie o boală de lungă durată. Copiii lui Dumnezeu se pleacă în umilință sub astfel de încercări. Dar a aduce conștient boala în casa nou construită, cu siguranță nu este după voia lui Dumnezeu. Nu este de mirare, dacă mai târziu lipsește puterea pentru a duce astfel de greutăți. Un bărbat tuberculos sau un bărbat care este slăbit în puterea și vigoarea sa printr-o boală de nervi, nu are nici un drept să pună în spinarea unei fete un astfel de jug greu, ca să-și lege viața ei de îngrijirea lui și de dispozițiile lui schimbătoare. Astfel de suferințe și altele asemănătoare constrâng la convingerea că Dumnezeu nu dorește să se întemeieze o casă înainte ca Domnul să dea o însănătoșire deplină.

3. Doi tineri se logodesc pentru a se căsători; *nu se dorește să se întemeieze un timp de logodnă, ci o căsnicie*. Dacă nu se dispune de condițiile externe pentru întreținerea unei case sau dacă nu sunt nici în perspectivă, atunci momentul dorit de Dumnezeu pentru o logodnă încă nu a sosit. **Dacă Dumnezeu dorește o logodnă, atunci El dorește căsătoria**, și El va da apoi și mijloacele financiare fie printr-o moștenire, fie prin salariu, serviciu sau avere.

Copiii lui Dumnezeu care trec cu vederea acest lucru, se împovărează ei înșiși cu greutate. Tânărul, atât timp cât a fost liber, a putut învăța câte ceva sau a putut întreprinde sau câștiga ceva - acum nu mai poate. În tot ce vrea să întreprindă, el este legat de mireasa lui și de consimțământul părinților lor. Mulți tineri și tinere creștine au găsit de-a lungul unui timp de logodnă aproape nesfârșit mai mulți spini decât trandafiri. Ei au ajuns cu voia sau fără voia lor la rezultatul: Ah, dacă nu m-aș fi logodit așa de repede - a fost voia mea, dar nu voia lui Dumnezeu.

4. Și la credincioși, fericirea unei căsătorii nu este independentă de similaritatea educației, a culturii și a modului de viață. Se poate, desigur, în focul simpatiei puternice, să se ignore astfel de lucruri, dar după aceea, în viața de toate zilele și sub influența rudelor ambelor părți asupra casei și a copiilor, se va simți dacă soțul și soția și rudele acestora sunt familiarizați cu concepții de viață și obiceiuri cu totul diferite. Desigur, există și excepții dorite de Dumnezeu. Câteodată se întâmplă ca o tânără creștină să-și ocupe cu dragoste locul ei spre cinstea Domnului într-o familie care aparține unor cercuri înalte ale societății. Totuși, regula rămâne: bărbatul și femeia trebuie să fie similari în educație și cultură.

La fel și vârsta trebuie să fie într-un raport rezonabil. Dacă, de exemplu, există o diferență de vârstă de cincisprezece sau douăzeci de ani, atunci ne îndoiim că o astfel de legătură este

după voia lui Dumnezeu, căci o parte va îmbătrâni, în timp ce cealaltă este încă tânără - cu anevoie vrea Dumnezeu să împreune o astfel de inegalitate.

Avem deci șase condiții preliminare pentru o logodnă după voia lui Dumnezeu: cei doi să recunoască, că aparțin pe deplin Domnului Isus; fiecare să fie convins că sunt hotărâți de Dumnezeu unul pentru altul; din ambele părți există binecuvântarea și consimțământul părinților; ambele părți sunt sănătoase din punct de vedere trupesc; mijloacele materiale pentru întemeierea unei case sunt disponibile sau sunt în perspectivă; vârsta, educația, cultura, deprinderile de viață ale ambelor familii se potrivesc.

Unde există aceste condiții preliminare, un copil al lui Dumnezeu poate să se încreadă pe deplin că legătura dorită este voită de Dumnezeu și confirmată. La aceasta se adaugă apoi **simpatia personală a inimii**. Copiii lumii ar pune acest lucru înaintea tuturor celorlalte; ei cred că o simpatie mare, biruitoare, care vrea să posedă cu orice preț obiectul dragostei, este prima condiție. Copiii lui Dumnezeu gândesc însă altfel. Simpatia lor este îndreptată spre o Persoană sfântă, Domnul. **Numai din mâna Sa** doresc să primească omul, care să le fie cel mai de preț pe acest pământ și de care viața lor să fie legată până la moarte. Simpatia reciprocă este, desigur, o condiție dorită de Dumnezeu pentru o logodnă, dar în nici un caz o dragoste pasională, ca în cazul copiilor acestei lumi, care formează adesea fundamentul pentru o căsnicie fericită. În nici un caz nu așa vor sta lucrurile. Nenumărate logodne și căsătorii au fost încheiate pe baza unei patimi înflăcărâte, iar apoi, după scurt timp, acestea au fost desfăcute. Deseori, dragostea arzătoare s-a transformat într-o ură arzătoare. Numai siguranța că Dumnezeu ne-a hotărât unii pentru alții, este o stâncă de bază pentru copiii lui Dumnezeu. Pe această siguranță, Dumnezeu lasă să înflorească o dragoste, care va păstra întotdeauna primul loc din inimă pentru Domnul Isus, dar care, tocmai pentru că este de sus, va rămâne puternică și statornică, ba chiar va crește cu trecerea anilor. Un creștin cu părul cărunț a putut spune despre soția lui: nu am văzut-o niciodată pe soția mea intrând pe ușă fără să mă bucur de ea.

O bucurie mare față de persoana iubită, care a fost cerută prin credință de la Domnul, o siguranță deplină, că Dumnezeu a hotărât-o pentru mine, o unitate deplină cu persoana iubită în dăruirea față de Domnul, acestea sunt o garanție de mii de ori mai sănătoasă (dacă sunt îndeplinite condițiile acestea) pentru o căsnicie fericită, decât o dragoste arzătoare în patimă omenească.

4. Logodne făcute în grabă

Faptul că relațiile de dragoste, în sensul unei relații imorale, sunt excluse pentru credincioși, cred că nu mai trebuie să spun. Există însă prietenii, cunoștințe între tineri și tinere, considerate într-un sens moral a fi curate, dar care nu sunt permise copiilor lui Dumnezeu. Cei doi corespund, se văd ici-colo sau se plimbă împreună, nu sunt logodiți, dar se iubesc. Aceasta se numește prietenie, dar de fapt este o legătură de dragoste. Mai curând sau mai târziu se va ajunge la o intimitate, de parcă ar fi logodiți, doar că totul se petrece în spatele părinților. Astfel de relații sunt excluse pentru credincioșii care umblă înaintea lui Dumnezeu. Acestea duc în cazul oamenilor firești la pericole etice, la logodne făcute în grabă.

Un copil al lui Dumnezeu, care se lasă atras pe o astfel de cale, va observa curând că viața sa interioară va suferi mari pagube. Conștiința sa îi va spune de la primul pas că Îl necinstește pe Domnul și aduce rușine asupra mărturiei credinței.

Logodna este o fericire mare, prețioasă. Pentru omul firesc, cu gânduri nobile, logodna este idealul pur, pentru un copil al lui Dumnezeu este cadoul cel mai prețios din mâna Tatălui. Tocmai de aceea, credinciosul are nevoie de ocrotire și de har, pentru a nu lua prin voință proprie din mâna dușmanului ceea ce nu este darul Tatălui.

Diavolul se străduiește să-i conducă pe copiii lui Dumnezeu la hotărâri și relații care nu sunt dorite de Dumnezeu. Un om experimentat obișnuia să spună în familia sa: orice grabă este de la diavolul. Aceasta este adevărat. Scriptura îi învață pe credincioși: „**Cel care se încrede nu se va grăbi**“ (Isaia 28.16). Cine și-a predat viața într-adevăr conducerii lui Dumnezeu, nu se va lăsa condus de patima omenească spre o cerere în căsătorie pripită. El va aduce mai întâi

problema înaintea Domnului în rugăciune. El va verifica înaintea lui Dumnezeu, dacă o astfel de legătură se bazează pe voia divină sau pe voia proprie. Apoi va discuta această problemă oral sau în scris cu un creștin cu experiență, în cazul în care cunoaște un tată sau o mamă în Hristos. Credinciosul are de trăit numai o viață, iar aceasta îi aparține Domnului; ce infidelitate, dacă și-ar lega această viață de un om care nu este hotărât de Dumnezeu! Un cuvânt poate fi rostit repede, o scrisoare poate fi scrisă ușor, un sărut poate fi dat repede, dar ce groaznic este pentru un copil al lui Dumnezeu să facă așa ceva fără să fie convins că merge pe calea Domnului!

Când Israel a luat țara promisă, trimișii gabaoniților au venit în tabăra lui Israel, pentru a face un legământ. Aceștia s-au prefăcut că vin în credincioșie și adevăr. Iosua și căpeteniile lui Israel au crezut cuvintele mincinoase. „Și bărbații lui Israel au luat din merindele lor și **n-au întrebat pe Domnul**. Și Iosua a făcut pace cu ei și a făcut legământ cu ei, ca să-i lase să trăiască; și căpeteniile adunării le-au jurat“ (a se citi Iosua 9.1-27). Trei zile mai târziu, Iosua și căpeteniile lui Israel au recunoscut că au fost înșelați. Dar legământul era încheiat, jurământul fusese dat. Israel era legat **pentru totdeauna** de acești gabaoniți. De ce? **Pentru că nu l-au întrebat pe Domnul**. Ei au acționat după gândirea omenească, dar nu după voia lui Dumnezeu. Așa se întâmplă deseori în cazul logodnelor făcute în grabă ale credincioșilor. **O dată ce s-a spus cuvântul decisiv, nu mai poate fi retras.**

Logodna unui credincios, după gândurile lui Dumnezeu, n-ar trebui să fie niciodată un subiect de regret, ci să fie întotdeauna un izvor de bucurie. Ce deosebire: se încheie o legătură pripită cu îmbrățișări pătimase și sărutări fierbinți, dar nu în pacea lui Dumnezeu. Desigur, după aceea se cere binecuvântarea lui Dumnezeu, fără de care nu se vrea să se pornească la drum, dar inima simte că nu a acționat în disciplină sfântă și în siguranța credinței.

În cazul copiilor lui Dumnezeu, care sunt smeriți și ascultători, lucrurile stau altfel. Sub binecuvântarea și cu consimțământul părinților are loc prima întâlnire între patru ochi. Cei doi își pleacă genunchii înaintea Domnului, Îl preamăresc și se minunează de călăuzirea Sa. Mirele și mireasa rostesc în fața Lui că se știu hotărâți unul pentru altul conform voii Sale sfinte. Ei își pun întregul viitor sub Cuvântul Său și sub binecuvântarea Sa. Ei primesc din mâna Sa bucuria logodnei ca un mare cadou. Atunci nu au nimic de regretat, totul este ordonat înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor și se revarsă un râu de bucurie și de pace!